RÉSIDENCE SUPÉRIEURE AU TONKIN
DÉPÔT LÉGAL

... MỖI SỐT 0 $ 03 ... NGÀY THỨ TƯ 22 JUILLET 1925

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LÉGAL INDOCHINE No 3845

Cái giá-trị của bạn thiếu-niên ta bây giờ

Ở nước nào cũng thế, ở đời nào cũng thế, thiếu-niên là tuổi rất quí báu, người thiếu-niên là người rất quí báu. người ta đương trạc tuổi ấy, tuổi đương giàu, sức đương mạnh, chí khí đương hăng hái, hi-vọng rất cao xa, người ta thường ví với hoa mùa xuân, với mặt giới buổi sáng, trong thì hạnh phúc của một nhà, ngoài thì tiền đồ của một nước, đều chúc vọng vào người thiếu-niên, ấy người thiếu-niên đáng quí báu là thế.

Huống chi ở một nước bán khai như ở nước Nam ta bây giờ, đường tri-thức mới mở mang, nghề làm ăn chưa phát-đạt, sự tiến hóa mới bắt đầu, trăm công nghìn việc, còn ở vào cái thời đại ấu trĩ, vậy cái vận mệnh của nước Nam sau này, lại quan-hệ vào bạn thiếu-niên ta bây giờ lắm. Bây giờ gặp lúc vận hội mở mang, bạn thiếu-niên ta ứng vận mà sinh, nhờ khí thiêng non sông giống tốt Hồng Lạc, phần nhiều có thiên phận hơn người, lại có cái lòng ham học. Trừ các học trò ở các nơi tỉnh-lỵ, ở các chốn thôn quê và học trò ở các trường sơ-học ra không kể, bây nói ở các trường Cao-đẳng, ở trường Trung-học Pháp, ở trường Trung-học bản xứ và ở các trường Cao-đẳng tiểu-học Pháp-Việt vân vân, số học trò một ngày một đông thêm, mà xem ra phần nhiều có dáng thông minh, có bộ linh lợi, khiến cho người ta trông thấy phải sinh lòng qui trọng yêu mến, mà mừng thầm cho vận mệnh nước nhà về sau.

Số học trò vào học các trường mỗi ngày mỗi đông, mà xét ra lại phần nhiều có lòng ham học, hăm hở hăng hái, muốn theo đuổi cho đến chốn đến nơi, thế lại là một điều đáng mừng thêm nữa.

Song cái giá-trị của bạn thiếu-niên tuy vẫn là quí báu, mà làm cho cái giá-trị ấy thật đáng quí báu, thì lại cốt ở bạn thiếu-niên. Ta thử bình tĩnh mà xét đoán, theo cái mục-đích theo học của bạn thiếu-niên, để đoán định cái sự thành tựu sau này. Một hạng người thì chỉ theo cái chí ấm no, chuyên lấy sự học-vấn làm nghề sinh hoạt, thôi thì xoay đường ngang lối lắt, để cầu được bằng nọ bằng kia, mong kiếm được mỗi tháng giăm bảy chục một trăm, và một cái danh hiệu gì nho nhỏ, trước là vào thân mình cũng đủ đường no ấm, sau là đối với xã-hội cũng có chút về vang. thế là chí-nguyện đủ rồi, không cần gì hỏi đến phẩm cách và học thức có đủ là một người có học hay không.

Một hạng người nữa, thì tuy chí thú cũng rộng xa, công phu cũng cần mẫn, cũng muốn theo đuổi nghiệp học cho thật được đạt đức thành tài, mà xét cho kỹ ra thì vẫn chưa thoát khỏi cái kiến giải của kẻ dụng thường cái mục-đích cũng chỉ đến ông đốc ông tham là cùng cực, học càng nhiều thì chức càng to, đỗ càng cao thì lương càng hậu, không những một mình được vinh hiển, mà cả nhà đều được vinh-hiển, không những một mình được ấm no, mà cả nhà đều được ấm no. Cứ bình-tĩnh mà nói, thì hạng người ấy cũng là người có chí thú, đủ gây được mối hạnh phúc cho gia-đình, mà đối với tổ-quốc đồng-bào, thì nước Nam tuy có sản-xuất hàng nghìn hàng vạn người như thế, tưởng về đường tiến-hóa cũng không bổ ích là bao.

Những người mà quốc-dân ta đương khởi hương khẩn nguyện, mong cho sản-xuất được nhiều, nói theo cách giáo-dục mới, bấp thu cái văn-hóa Âu-tây, để sau này dìu dắt quốc-dân lên con đường tiến-hóa, là những người có tính thông-minh, có chí kiên nhẫn, biết thu thái cái đạo đức mới, mà không phá bỏ cái nền nếp xưa, biết lấy nghĩa-lý để nuôi lòng, không say đắm về đường vật-dục, biết sự học-vấn là vô hạn, không chịu yên vào bậc tiểu-thành, biết cái bổn-phận của mình đối với nhà, lại biết cái nghĩa-vụ của mình đối với nước, người còn nhỏ mà tư-tưởng rộng tuổi còn ít mà chí khí cao, tuy cũng theo đường học-vấn để tìm cách mưu-sinh, mà vẫn có cái mục-đích cao xa, mong làm ích lợi cho nước, về vang cho nhà, chớ không phải chỉ khư khư chỉ tại ấm no, hòng làm nên ông nọ bà kia, kiếm được bổng nhiều lộc hậu để làm kế vinh thân phì gia, như cái kiến giải của phường dung-tục.

Người xưa có nói : « Người ta lập chí bậc thượng thì mới thành được bậc trung, lập chí bậc trung, thì khi thành tựu chỉ được bậc hạ ; lại có câu : « Kẻ sinh sau đáng sợ ». Bạn thiếu-niên ta theo học ở các trường bây giờ, tưởng nên biết rằng nước Nam mình đương buổi nhu thì, cái giá-trị của thiếu-niên lại càng thêm qui báu, ta phải tự tôn tự trọng lấy mình, tự-tưởng phải cho rộng xa, chí khí phải cho siêu việt, rồi lại gắng công rèn tập cho học-nghiệp đều bậc đại thành, để hòng sau này đủ tài đủ sức, trước là đền ơn nhà, sau là giả nợ nước, cho xứng đáng cái giá-trị qui báu của thiếu niên và không phụ cái lòng trông cây của quốc-nhân vậy.

H. T. B.

BỆNH LAO ĐÃ ĐẾN NGÀY TRỪ ĐƯỢC CHƯA ?

Từ ngày tìm được vi-trùng Koch về bệnh lao đến giờ, các nhà bác-học vẫn kê-cứu phép trồng đậu lao cho con trẻ.

Ở Tây-ban-nha, và ở Nam Mỹ-châu, người ta thí-nghiệm thuốc đậu Ferran, nhưng xét ra thuốc ấy tuy chưa có gì là hiệu nghiệm chắc chắn. Đầu tháng trước đây, tại hội Y-học hàn-lâm nước Pháp, MM. Guérin, Weil Hallé, Nègre, Boquet, Wibert, Turpin lại đề trình công việc của các ông khảo nghiệm hai chục năm nay tại viện Pasteur và 3 năm trời nay ở các nhà thương súc-vật, và các nhà thương chữa người.

Các bác-sĩ nghiệm ra bệnh đậu phát ra rất sớm, có lắm đứa trẻ sinh ra được mấy ngày bệnh đã phát lên, khi thì đứa trẻ mắc bệnh rất nặng mà chết, khi thì chỉ sốt qua loa rồi lại khỏi, song được ít lâu đột nhiên lại phải lại. Vì vậy muốn trừ bệnh lao, thì trẻ sinh được hai ba ngày đã phải trồng đậu lao ngay. Nếu để cho bệnh đã phát lên rồi, thì trồng cũng là vô-ích.

Các bác-sĩ đem thuốc thí-nghiệm về giống khỉ, giống bò, vì hai giống ấy dễ mắc bệnh lao lắm, thì nghiệm ra những con đã trồng đậu đủ có ở gần giống vật bị đau cũng không mắc bệnh nữa. Sau mới thí-nghiệm vào người, thì nghiệm thấy như sau này : Trong sáu tháng đầu năm 1922, trồng đậu lao cho 178 đứa con nít, thì không đứa nào mắc bệnh cả. Cứ kể ra thì trong số trẻ ấy cũng nhiều đứa đi ra ở ông có tin tức gì, song trong 94 đứa các bác-sĩ trông thấy luôn, thì đứa nào cũng được mạnh khỏe.

Trong 6 tháng đầu năm 1924, lại trồng đậu cho 137 đứa trẻ sinh-trưởng trong những nhà xưa nay vẫn có bệnh lao. Các bác-sĩ nghiệm ra rằng con nít sinh-trưởng ở những nhà như thế, thì trong một trăm đứa đến 32 đứa thường chết về bệnh lao, lấy thế mà 137 đứa con nít nay không đứa nào sốt cả, vẫn được mạnh khỏe bình-yên như thường.

Ông Léon Bernard lại đệ trình công việc của ông thí-nghiệm về thuốc *Sanocrysine* của bác-sĩ Moigaard post mau ra. Ông nói thuốc ấy trị bệnh lao cho người lớn được công hiệu lắm, nhưng cách dùng thuốc rất khó. Cũng như phát-minra ra thuốc *Sanocrysine* cũng biết thế, nên bác-sĩ không muốn đem thứ thuốc ấy làm một thứ hàng buôn ai mua đàng cũng được.

CÁI LÒNG TÂM CỦA MỘT VỊ QUAN VÕ

Mới đây vị quan tổng-trưởng bộ thủy-chánh nước Pháp có thôn-tính cho các bộ xin xét xem trong các ty các sở có thể thanh giảm được phí khoản nào không, thì quan tổng-trưởng bộ hải-quân lại thông tư cho các ty các sở người quyền mình, để các viên chức ai có xét được điều gì thì bẩm lên.

Một viên quan võ, coi việc kế toán tại một sở ở cửa bể Toulon, tiếp được tờ thông-tư ấy, bèn xin bãi cái chức mình, và chúc ông chủ-sự sở mình làm, xin đặt một viên thư-ký thay vào hai chức ấy. Ai nấy được tin đều lấy làm lạ-lùng, và lấy làm khen ngợi cái công-tâm của viên quan võ ấy.

Ta cũng nên nhắc lại rằng trong năm 1923, một viên quan văn ở Cherbourg cũng đã có xin bãi cái chức mình như thế, và chánh-phủ cũng y lời cho được như ý.

MỘT ĐÁM CƯỚI LÀM PHEP CƯỚI Ở TRÊN KHÔNG

Mới đây ở gần thành Détroit (Hoa-kỳ) mới có một đám cưới tối lắm. Chú rể có dán cưỡ một cái tàu bay, và giáo-mục cũng cưỡi một tàu bay, bay lên cao độ một nghìn thước, thì dừng lại, mục-sư đứng trên tàu bay bèn kia làm phép cưới, còn cô dâu chú rể thì ngồi tàu bay bên này dùng vô tuyến điện thoại mà nghe lời mục-sư của nguyện cho ở bên kia.

CẢ CÔNG ĐI ĐẾT VỀ BỆNH DỊCH

Đầu tháng juin mới rồi, cả ở hồ Genève bị bệnh dịch, thầy cả nổi lên về số. Người ta tính ra trong mười ngày giời, cả vịt lẫn cả đến một vạn con, cân nặng độ từ 800 đến 1000 kilos.

Các ông thầy thuốc đem cả mà khám nghiệm, thì thấy mang cả người ra, mà lại có ý mang mầm. Cao cả sưng lên và lại mất sức. Rốt và đã dạy vẫn như thường. Bong bóng đầy hơi, song không có mùi gì. Xét ra cả chết nhiều như thế, là bởi có một bệnh lây ăn mang và gan vậy.

THỜI-TIẾT Ở ÂU-CHÂU THÁNG TRƯỚC ĐÂY

Đầu tháng trước đây ở nước Pháp và nước Anh giời nóng lắm. Ngày hôm 12 Juin ở Paris bán thử biểu đo được 30°5, ở các tỉnh khác cũng có chỗ còn nóng hơn. Kể ra 31 o 5 hay 31 o thì cũng chưa nóng bằng ở xứ ta, nhưng người quen ở ôn-đới mà gặp phải giời nóng đến thế đã lấy làm khó chịu lắm rồi.

Ở Londres hàn-thử-biểu cũng lên tới 30 độ rưỡi ; ở kinh-thành, và các tỉnh đông nam nhiều người chết nóng. Ngày hôm 10 Juin một ông nghị-viên đương ở nghị-viện, vì nóng bức quá, ngất người ngã lăn ra rồi bỏ tỉnh nhân sự mà đến tối thì chết.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin ngài làm ơn chỉ bảo cho tôi việc sau này :

Ông tôi có hai vợ : vợ cả là người tha hương, sinh được hai gái một giai, còn vợ thứ sinh được một gái và một gái.

Bà tôi lấy ông tôi là người đồng-hương có cưới cheo hẳn hoi, từ xưa đến nay đã ngoài 40 năm vẫn giữ một lòng hiền thuận nhân đức.

Ông tôi mới mất tháng năm năm ngoái, có để lại một cái nhà gạch ở Hanoi và giăm mẫu ruộng cũng một cái nhà tứ-đường bằng lá ở nhà quê (Hà đông).

Khi ông tôi sắp mất, có nói miệng rằng cho chúng tôi ở cả, ung và dùng chung để giữ lấy cho nhau, chứ cũng không có viết chúc-thư gì cả.

Nay bà vợ cả của ông tôi đồng lòng với các con, tự quyền chiếm đoạt gia-tài vật dụng, khi ông cho chúng tôi hưởng một tí gì cả, nay họ lại sinh sự, mai lại sinh-sự, cố tình đuổi chúng tôi đi. Họ không kiêng nể ai, nên lo lắng không tối cũng không đêm phân xử.

Vậy xin ngài chỉ bảo cho mấy điều như sau này :

1. Vợ cả và con vợ cả có phép nào đuổi vợ lẽ và con vợ lẽ để hưởng gia-tài một mình không ?

2. Cho được ở riêng mà vẫn phận làm ăn thì chúng tôi có thể xin Tòa chia gia-sản được không ?

3. Vợ cả có quyền gì không cho chia không ?

Nếu xin chia được thì xin ngài làm ơn bảo cho phải làm như thế nào, thì tôi cảm ơn ngài lắm

LỜI ĐÁP. — 1. Theo như luật và tục lệ của ta thì con gái, con gái, bất luận là con vợ cả hay vợ lẽ, hay nàng hầu, đều được một phần gia-tài như nhau cả.

Vì vợ cả đã được hưởng dụng các tài-sản của ông chết đi, thì *bao nhiêu* con chồng bắt cứ là con vợ thứ mấy, đều phải cho ăn và cho ở trong nhà cả.

Còn như các vợ lẽ, khi chồng chết rồi mà hãy còn vợ cả thì chưng ăn được ở tại nhà chồng, chứ vợ cả không có phép đuổi vợ lẽ và con vợ lẽ.

2. và 3. Không thể xin tòa chia gia-sản được, vì rằng đích-mẫu còn, các con không có phép xin chia gia sản của cha được và đích-mẫu còn được hưởng dụng các tài-sản ấy suốt đời.

Nhưng đích mẫu có quyền chia gia tài cho các con, lúc nào cũng được, mà vẫn được hưởng dụng các tài-sản ấy mãi. Hễ đích mẫu còn, thì các con không có phép xin chia gia-tài được.

Ph h L.

Dư luận Nam-kỳ

Vài lời về cuộc thương-mại của đồng-bang

(Tiếp theo)

Trong đạo thương-mại qui-hồ là kiếm đường mới nếu lọ mà đi lách một mình, thì mới vững vàng nguồn lợi cho. Đừng nói ai dân cho ta, xin chư qui độc-giả hãy xem coi cái phép thương-mại của thầy Nguyễn-đức-Nhuận đó cũng đã lấy làm gương tốt cho người mình. Trước hết thầy thấy nội Saigon chưa có tiệm bán đồ mới lạ vật vành của các nhà kỹ-nghệ bên Tây họ chế đồ chưng dọn trần-thiết trong nhà chơi rất nên đẹp quá, thì thầy với nói ngay lên một tiệm. Hay thay ! Vì không ai có bán các thứ vật dụng như của tiệm thầy nên một mình một chợ thầy mua khá quá chừng ; bán đến một tiệm, sau nở ra hai, sau nở ra ba. Chừng ấy đồng bang bèn thấy rõ là nghề bán tiệm *Bazar* thật khá, nên trước một tiệm làm ti eo, sau hai tiệm, sau ba tiệm, lần lần năm sáu bảy tiệm, cho đến cái tiệm không phải là *Bazar*, chớ người cũng để vài cái tủ kiểu chưng bán toàn là đồ trong *Bazar* cả.

Tội nghiệp thay ! Thả xuống ra là thấy, mà hiện chừ đồng bang bắn lập y theo đặng tranh lấn với thầy thì biết làm sao cho đặng. Tuy vẫn biết thầy bán trước, thì danh đã có rồi, mối hàng đã quen nhiều rồi, lòng tin cậy thiên hạ đã vững rồi ; lại nhờ từng trải hơn nên mua bỏ hàng rẻ vừa lòng xứng ý đồng-bang lắm, song cũng thiệt mất hàng hơn trước rất nhiều ; vậy mà thầy lại không hề để ý tránh hiềm, chỉ lo rằng vạch làm đường khác mà đi nữa mới hay cho, thầy nhắm xem mọi việc bán thầy cách bán hàng của người Bombay thật là khá lắm, mà sao đồng-bang chẳng có ai làm ; vậy thầy bèn thâm-dò nghiên-cứu tính toán về nghề mới này cho rõ hàng nào nên mua đâu, mình thể thương-mại làm sao, và chỗ bí-mật nghiệm-mầu của bọn ấy thế nào.

Dọ xứa thạo biết, lại gặp dịp may, có chỗ buôn bán được rồi thì thầy lần mở tiệm có sự gì đâu. Chỉ vậy một tháng đầu lại rao bán vốn đồng cho đồng bang xem hết tư cây lần lần. Thật cách buôn bán như vậy là đáng khen đáng mến mà đáng làm gương cho đồng bang biết bao. Vì có tranh thì tranh với tha-bang cả rã rượt cũng ráng rút của tha-bang mới là bảo hèn chớ !

Thấy thầy có chí khí, nên hôm no đứa nhiều tôi có lại xem tiệm nhiều hàng lãnh xuyến cùng hàng hóa tốt có Bom-bay mới lấy ra đó, thì thấy lại có than với tôi một lời ngọt nên buồn thật. Thầy nói rằng : tôi tử dọn bán ra đây thật đồng-bang thương giúp cũng nhiều, song chẳng biết sao thành thoảng lại có một ít người, vừa đi xăng-xả vô tiệm, mà tôi vừa bước ra thì lễ tiếp chào, thì lại chẳng nói mà nói : *Ý ! tưởng là tiệm Bom bay thứ !*

Nói rồi có người biết đã lỡ lời, thì mua giảm chút đỉnh, còn người lại vội vã bước trái ra liền. Ôi ! thấy mà buồn quá ! Không phải mấy người ấy mua mà đã khá, hay không mua mà đã nguy, song thấy cái nhơn tình *rượt bỏ ra, da bỏ vào* vậy mà buồn quá ! Chớ chi coi hàng trả giá với Annam mà không thể mua được, rồi sau ghét Annam thì cũng đành lòng ; ngặt vô sự cũng nhau, chưa một chát chi hơn-hích, mà thấy mặt một nói một giống, một giống con Lạc chẳng Hồng với nhau, thì đã nghịch ra mà không chịu cũng nhận mua bán thì há không đáng trắc hay sao ?

Ngán nghẩm thay cho chữ *chung-tộc*, chữ đồng-bang, chữ đoàn thể ! Lẽ thì nghe nói, có tiệm Annam bán hàng hóa theo Bom bay lại kêu thêm lãnh xuyến nữa, thì trước khi mình phải tới đi lựa xem trả chác, rồi chừng nào giá cả chẳng xong, hàng hóa chẳng vừa lòng mình, thì sẽ đi tới tiệm tha-bang cho đành cái lượng cho có đâu mới bước vô tiệm vừa thấy Annam thì đã đột ngột, thế thì chẳng buồn sao ?

Tuy vậy mà cũng may ! May là người các bọn quán nói quán giảng ấy, thì cũng còn một số rất đông hỏi còn biết thương đồng-bào mà giúp nhau rất tận tình lắm vậy.

Hiện nay ta nói có đặng một tiệm của đồng-bang mà bán hàng theo mới Bom bay thì ta nên ủng giúp cho được vững bền ; mỗi dân-tộc đồng-bang ta lần lần bước tới cho đường ấy, thì há không vui khoái hay sao. Vì đồng được đường tiện mà khiến đâu ra trước, thì xưa nay ai để đám làm dân ; chớ ngày nào vì thấy một tiệm vững vàng bảo tồi đi phá, thì đến cho Ngọc-hoàng cũ xuống đó mà xăng là không khỏi có nhiều tiệm. Mà ngày nào Annam đã nỗi được năm bảy tiệm nay thì tất cũng tranh đặng với Bom-bay một phần lợi lớn ; nên nay mới nhiều lên một tiệm Annam mà vì ta biết giúp giùm cho thành sự thì ấy là ta giúp cho nội ý đồng ta có thể bán buôn qua cái nghề hàng hóa của Bom-bay đi độc quyền ấy nay mai mình nhờ đó.

Lại ngày nào Bom-bay đã bỏ nội mình sạch, thì giá hàng lại sẽ sụt hạ xuống nhiều, mà làm cho toàn cả xứ ta thấy đồng chung hưởng nhờ phải khó-nghèo.

Vậy nói tóm lại là : Nay mới có một tiệm Annam bán về hàng hóa theo điệu Bom-bay, mà đồng-bang vì giúp cho danh vọng đồng nòi, thì ít là mình giúp cho người mình mở thêm tiệm ấy cho nhiều nên đó. Mà mình giúp cho người mình mở được tiệm ấy nhiều rồi, thì mình lại không cùng cái giá hàng kia rất nhẹ ; vì mình tuổi nặng cái danh của Bom-bay một mình một chợ đó rồi. Ấy vậy đồng-bang ! Trước cần giúp người mà sau thật giúp mình, lẽ đó nào ta không nên nắng mà làm sao ?

Coi như trước khi chưa có nhà tiệm ấy, thì đồng-bang ta ưa thích một thứ hàng nào thì phải chịu bọn Bom-bay đem qua bán thế nào, rồi sau đây chẳng phải nghĩ sự làm sao, thì tưởng sự tiến-hóa cũng đã vỡ nhiều rồi, chẳng chóng thì chầy.

Đồng bào khuyến khích người nhau.

(T. L. B.) Trương-duy-Toản

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Việc Thế-giới

(điện tín)

Ngày 19 Juillet 1925

Việc chính-trị nước Tây

Tin Belgrade. — M. Pachitch đã lập xong tòa nội-các.

Rối loạn ở Bồ-đào-nha

Tin Lisbonne. — Sáng hôm nay binh sĩ không ịch Song lắm đẹp yên.

Hỏa tai ở Thụy điển

Tin Stockholm. — Chảy ba kho gỗ ở xưởng Gœtebor.

Thủy tai ở Cao-lý

Tin Hán thành. — Hán-thành bị lụt, không giao-thông với ngoài được. Nạn dân trú ở trong trại binh.

Thuốc trừ bệnh ung độc

Người ta nói rằng bác-sĩ Fedme nước Anh tiêm thuốc trừ bệnh ung-độc được hiệu-nghiệm. Nghe đâu bác-sĩ thí nghiệm thuốc vào giống chuột, thì thấy giống ấy không mắc bệnh ung độc nữa. Song hiện nay chưa tìm được thuốc chữa cho người đã mắc bệnh ung độc.

(*Havas*)

Ngày 20 Juillet 1925

Nước Nhật với việc Trung hoa

M. Saidehara, tổng-trưởng bộ ngoại-giao nước Nhật có tuyên bố tại hội-đồng tòa nội-các rằng việc định đặt một cuộc hội-nghị ở Londres để bàn về việc Trung-hoa không thành công.

Vì việc rối loạn ngày nay, nhiều người ngoại-quốc đã bỏ Trung-hoa mà đi, hiện đã tới Nhật-bản. Các tàu khởi hành ở Thiên-tân có bao nhiêu chỗ ngồi, hành khách giữ trước hết cả.

Hoa-kỳ với việc Trung hoa

Ở Tokyo có tin nói rằng người Trung-hoa vẫn chắc rằng người Hoa-kỳ bênh minh, nay thấy Hoa-kỳ sẵn lòng hiệp lực với nước Pháp, nước Nhật và nước Anh thì có ý thất vọng.

Ở San-Francisco có tin rằng Hoa-kỳ không có đứng lên triệu tập hội đồng để bàn về việc Trung-hoa.

Quan tổng-thống Coolidge nói: cái chính sách của Hoa-kỳ đối với Trung-hoa là phải giữ cho khỏi sinh ra sự khó khăn, vậy đã liệt quốc có nghị luận thế nào mặc lòng, Hoa kỳ cứ theo một cái phương châm như ngày nay.

Tin về thủy tai ở Cao-lý

Hán-thành cùng miền chung quanh bị lụt. Hơn ba trăm người trốn ở các trường học; nhà trường đổ, người thì chết bẹp, người thì bị thương. Ở các nơi khác lại có 45 người chết. Quân lính giữ gìn các đê.

Việc ở Cáp-nhĩ-tân

Vụ mới rồi, thóc xuất cảng rất nhiều. Nhờ về việc ấy, số lời của đồng bộ Trung-hoa thu được có tới 17 triệu roubles. Xưa nay chưa bao giờ được lời nhiều đến thế.

(*Indopacifique*)

NƯỚC-CHANH HIỆU T. B.

TỐT NHẤT, SẠCH NHẤT, LÀNH NHẤT

BÁN BUÔN TẠI:

[illegible], Phố Sinh-từ (cạnh Siêm) Hanoi.

Tin Saigon

Quan Toàn-quyền tới nơi

Đến chiều ngày 14 juillet quan quyền Toàn-quyền sẽ đi ô-tô tới Saigon.

Một toán cướp to

Ba Tinh là một tên tướng cướp có tiếng ở Nam-kỳ và Cao-miên đã bị tình cảnh-sát giết chết ngày hôm qua ở trên sông Mé-kông. Lại bắt được cả anh nó cùng tám tên đồng-đảng ở dưới thuyền. Khám trong thuyền thì bắt được ba khẩu súng hai thùng đạn và 10 cân vàng.

Tên Ba Tinh chính là đứa thủ xướng cái việc mưu-hại quan công-sứ Bardez ở Cao-miên độ trước.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 29 độ

18 giờ 33 độ

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ:		10 $ 40
— nhì,	—	10 00
— ba;	—	9 15
Thóc hạng nhất,	—	6 35
Bắp ngô	—	6 10

Giá hạ. — Kể từ ngày 21 Juillet 1925, giá hạ ở kho Nhà-nước định là 11 $. 80.

Tin tàu. — Tàu « *Gouverneur Général Roume* » mang thư sang Pháp đến trưa thứ tư 22 juillet này sẽ ở Haiphong chạy đi Tourane, Qui-nhơn và Saigon.

Thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe-lửa 6 giờ 20 sáng 22 juillet.

Tin đường-sá. — Ở Phủ lạng-thương vừa mới điện về thư sau này:

« Đường Phả lạng-thương đi Nhãnam bị ngập một quãng dài 5 thước, sâu 15 phân tây. Quãng ấy ở vào Dương-sơn đến Nhã-nam. Vậy các ô-tô không đi lại được.

Ngày 18 juillet ở Sơn la có điện về như sau này: Vì nước sông Đà-giang lên to, thuyền bè đi lại rất nguy hiểm, cho nên việc vận tải nay phải tạm dình ít lâu.

Hội-đồng Bảo-hộ. — Hội-đồng Bảo-hộ Bắc-kỳ đến ngày thứ sáu 24 juillet hồi 9 giờ sáng sẽ họp tại phủ Thống-sứ, có quan Thống-sứ chủ tọa.

Về Pháp nghỉ. — Quan cai trị About, công-sứ Phúc-yên đến ngày mai 22 juil et thì xuống tàu *Gouverneur Général Roume* về Pháp nghỉ.

Việc bắn nhau ở khách-sạn Hôtel des Colonies. — Việc dự thẩm cái việc bắn nhau ở khách-sạn Hôtel des Colonies nay đã gần xong rồi. Vậy người bị cáo là Casablanca có lẽ đến vụ đại-hình tháng chín này sẽ đem xét tại tòa án đại-hình cùng với việc Dabar và đồng đảng phạm tội giả-mạo và phát vi-sảnh nặng để lấy tiền của thành-phố. Nghe đâu đến thứ hai 7 septembre thì bắt đầu khai vụ đại-hình.

Tăng tiền hưu bổng. — Ngày 11 juillet vừa rồi, quan Toàn-quyền Monguillet đã ký nghị-định tăng khoản hưu bổng cho các viên chức bản xứ cùng là các khoản tiền tuất quả tuất có cho các vợ con những người làm việc nhà-nước.

* * *

Lúc báo sắp ấn-hành thì bản-báo được tin rằng việc tăng các khoản hưu bổng và tuất quả tuất có nói trên ấy định như sau này:

Kể từ tam cá nguyệt 15 octobre 1925 trở đi thì hưu-bổng của các viên chức nhà-nước cùng vợ con sẽ được tăng như sau này:

Tiền hưu bổng vì làu năm (pension ancienne(e)): 40 /. ít nhất cũng được là 9) đồng.

Tiền hưu bổng tính năm (pension proportionnelle): 25 /. ít nhất cũng được là 72 đồng.

Tiền hưu bổng vì tàn tật (pension pour invalidité):

Chưa được 20 năm: 25 /. ít nhất cũng được 90 đồng.

Tiền tuất quả: ít nhất cũng được 30 đồng và cứ mỗi đứa trẻ chưa đến 16 tuổi thì được 10 đồng, nhưng chỉ được đến số 3 đứa là cùng

* * *

Cuộc thi ô tô trên Tam-đảo. — Xin nhắc lại rằng đến ngày 15 août tới nơi này lại có một cuộc thi ô-tô ở trên Tam đảo là cuộc thứ hai. Thể lệ thì thế nào đã đăng ở báo *Courrier automobile* số ngày 15 juillet 1925. Thể lệ năm nay có sửa đổi khác thể-lệ năm ngoái, là cuộc thi này đã coi như cuộc thi về du-lịch thì các xe thi phải chở thêm vật nặng tùy theo với số ô số người và nhất là với cylindrée của xe. Cái lệ mới này có điều trở ngại cho mấy người dự thi, cho nên Hội-đồng định đặt thêm một hạng thi nữa là ông phải chở thêm vật nặng vào xe. Hạng này thì chỉ thi lấy ít thì giờ nhất chứ không được kể vào hạng nên. Hiện nay đã có năm người tình-nguyện rồi, ai định thi thì nên kịp biên tên đi. Những người tình-nguyện vào hạng thứ hai thì không phải theo điều 12 trong điều-lệ mới cuộc thi này.

Một người có thể dự cả hai cuộc cũng được, nhưng phải gửi hai giấy tình-nguyện, mà tiền vào số thì chỉ mất có một lần thôi.

Nhưng vì bây giờ chưa rõ số người tình nguyện ứng thi sau này là bao nhiêu, cho nên Hội-đồng chưa có thể định cuộc thi hạng thứ hai vào chiều 15 août hay là chiều 16. Còn như các xe phải chở thêm vật nặng, thì kể từ chỗ cầu lính (poste des lins) chứ không phải từ Hanoi.

Vậy nên kíp gửi giấy tình-nguyện cho nhà báo *Courrier automobile*, Boîte postale 104.

Có mấy cái nhà và đất ở đường Julien Blanc (đường xuống tòa án, và sau nhà Thờ) muốn bán, hoặc cho thuê. Hỏi ở số nhà 5, ngõ Huyện.

Quan Bốc-tơ Bi-cô-man

Có phòng khám bệnh tại phố hàng [illegible]

Giờ số 23 Boco

Ngạch học chính. — Các viên giáo tập tập sự có tên sau này đều được thăng giáo tập hạng 8 kể từ ngày 1er juillet 1925.

MM. Trần-văn-Tư, Ngô-huy-Trinh, Ng-đình-Học, Ngô-trọng-Phúc, Ng-duy-Phan, Võ-tiến-Sâm, Phạm-hữu-Cầu, Trần-phu-Nhuận, Dương-thiện-Cương, Ng-văn-Lương, Dương-đình-Lan, Dương-hoàn-Lang, Ng-phu-Thu, Võ-ba-Duyệt, Trần-văn-Lâm, Phạm-duy-Trinh, Trần-văn-Biên, Bùi-huy-Long, Hoàng-mina-Đệ, Lê-quang-Minh, Ng-đình-Viên, Lê-quang-Trinh, Phạm-văn-Cảm, Trịnh-văn-Giu, Ng-ngọc-Khê, Ng-văn-Huyên, Ng-v-Kho, Ng-hữu-Khanh, Đào-ngọc-Uyên, Đào-văn-Tinh, Ng-văn-Trực, Đặng-đông-Bành, Ng-hữu-Thương, Phụng-văn-Trinh, Phạm-ngọc-Tạo, Ngô-trọng-Đang, Trần-Gianh, Ng-hữu-Giục, Ng-đức-Nhu, Đào-văn-Diên, Đào-v-Bình-Dương-xuân-Đam Phan-Nhu, Hoàng-văn-Nguồng, Lê-hữu-Động, Ng-văn-Ty, Phạm-như-Thiệp, Đào-xuân-By, Bùi-v-Xuyên.

Ngạch quan lại. — M. Lê-hữu-Tích, trị phủ Phú-bình (Thái-nguyên) được nghỉ ốm bệnh một tháng, tính lương.

Ngạch khán hộ. — M. Đinh-nguyên Phúc, khán-hộ thường hạng tư, theo như đơn xin, được phép nghỉ một năm không lương.

Thuyên chuyển trong ngạch Y-tế. — M. Phạm-ngọc-Cân, y-sĩ tại Thái-khê nay đổi đi Phả-ninh-giang (Hải dương) thay M. Bùi-đức-Long.

M. Bùi đức-Long, y-sĩ tại Phả-ninh-giang nay đổi đi Chợ-bờ (Hòa-bình).

M. Đỗ-xuân-Giu, y-sĩ tại Chợ-bờ, nay đổi đi Thái-khê.

RẠP CHỚP BÓNG CINÉMA PATHÉ HANOI

LE SECRET D'ALTA ROCCA

Trinh thám tiểu-thuyết 12 hồi

Rất hay!!! Rất vui!!!

Nhiều cảnh bí mật

Chiếu tại bản rạp — mỗi tuần lễ hai hồi

Tuần lễ nào cũng chiếu từ thứ hai đến thứ năm

Hai hồi đầu đã bắt đầu chiếu

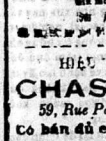
Từ tối thứ hai 20 đến thứ năm 23 juillet 1925

Xin kính mời các quí khách đến xem.

Phim ảnh trinh thám!!!

Phim ảnh trinh thám!!!

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Monthéo

54, RUE PAUL-BERT, HANOI

DẦU-GAN-CÁ-VIÊN

(Capsules huile de foie de morue)

Hễ ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm. Giá mỗi lọ: 0$80

HIỆU BÁO-CHẾ:

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thuốc

[illegible] MỚI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) [illegible]

Một sự giúp cho quốc-văn giáo-dục. — Người nước nào cũng phải lấy quốc-văn làm trọng, để trong thì tất phải có người dạy, có người học mới hòng một ngày mỗi phát đạt tốt đẹp hơn lên, nhất là ở một nước đã chỉ học nhờ viết mượn hàng mấy trăm năm nay, cái cơ-sở quốc-văn mới bắt đầu gây dựng mà chưa thành kế cách gì như nước ta ngày nay thì người dạy quốc-văn cần phải có nhiều mà người học quốc-văn càng cần phải nhiều lắm.

Ai cũng biết quốc-văn giáo-dục là cần cho nước ta ngày nay như thế, mà xét ra người dạy chưa có, người học thì không, ở các trường Pháp-Việt trừ ra mới bắt đầu từ năm nay ba lớp dưới mới có học quốc-văn, còn từ xưa đến giờ, chính gọi là người đi học mình, cái học quốc-văn chẳng qua được mỗi tuần lễ một giờ chiếu lệ, đến có thể nói là chưa chịu quốc-văn giáo-dục bao giờ cả. Cái học quốc-văn ở nước ta ngày nay không kể là phải cần giảng dạy cho con trẻ mà thật cũng phải cần bổ tập cho người lớn nhiều.

Cách học bổ tập cho người lớn có một cách rất giản-tiện, rất ích lợi mà đã rất thông hành ở các nước văn-minh tiến tiến đời nay là cách dạy hàm thụ; ngày ở bên Pháp có-hội không một thứ học nào không có dạy hàm thụ, cách dạy hàm thụ thật là thịnh hành; sự học quốc-văn ta bây giờ vẫn cần có một chỗ dạy hàm thụ như thế. Bản báo trước đã có mở ra một mục luyện tập quốc-văn ở trong báo, cũng có một cái thâm-ý ấy.

Nay ông Tản-đà Nguyễn-khắc-Hiếu chủ nhiệm Tản-đà thư cục mới mở ra cuộc dạy hàm thụ quốc-văn. Cái giá-trị ông Hiếu trong làng quốc-văn ta thế nào ai ai người mình cũng đã biết cả. Một việc cần cho người mình mà lại được một nhà có đủ tư-cách làm nổi cái việc ấy, ta nước ao rằng cuộc hàm thụ quốc-văn mở ra, người học sẽ nô-nức học nhiều mà người dạy cũng bền lòng gắng sức, tiền-đồ quốc-văn ta không phải là bấp bênh có bổ ích đâu.

Thăng thưởng trong ngạch Tương-ti-tinh (*tiếp theo*).

Thăng mécanicien chef hạng nhất

MM. Trần-v-Ky, Bồ-văn-Cu.

Thăng mécanicien chef hạng nhì

M. Lê-văn-Dược.

Thăng mécanicien hạng nhì

MM. Phan-văn-Yên, Phạm-văn-Mỹ.

Thăng mécanicien hạng ba

M. Nguyễn-văn-Phan.

Thăng patron pilote hạng nhì

M. Lê-văn-Sôi.

Thăng đội-patron hạng nhất

M. Võ-văn Giai.

Thăng đội-patron hạng nhì

M. Ng-văn-Giỏi.

Thăng cai-patron hạng nhất

M. Vũ-bá-Tất.

Thăng quản nấu thuốc phiện hạng nhì

Ngô-đắc-Đỉnh.

Thăng đội hạng nhất

M. Lưu-Tri.

Thăng đội hạng nhì

M. Lưu-Hai.

Thăng sous chef d'atelier hạng nhất

M. Nguyễn-văn-Huê.

Thăng chef ouvrier hạng ba

MM. Phạm-v-Hỏ, Trần-văn-Giáng.

Thăng ouvrier principal hạng nhất

MM. Ngô-ba-văn-Út, Phạm-v-Lập.

Thăng ouvrier principal hạng nhì

M. Hạt-do-Tu.

Thăng ouvrier hạng nhì

M. Nguyễn-văn-Mia.

Thăng ouvrier hạng năm

M. Bùi-văn-Chước.

Ân thưởng ngân tiền. — M. Ngô-đình-Tiến, linh-cảnh-sát hạng nhất số 167, ở làng Ngô-khê, tỉnh Hà-nam, được thưởng ngân tiền hạng ba vì dịp bắt 14 juillet vừa rồi.

Bảo-hộ ô-tô ái-hữu hội. — Nhắc lại rằng Bảo-hộ ô-tô ái-hữu hội sẽ họp tối hôm nay hồi 21 giờ (9 giờ) tại phòng hội-đồng tòa Đốc-lý Hanoi.

Vậy xin các nhà ô-tô hiện có mặt tại Hanoi hồi ấy nên đến tự hội cho đông để bàn những điều-lệ thiết-yếu của hội.

Hội ô-tô Bắc-kỳ lai cảo.

Biệt xứ. — Cao-văn-Viên và Đỗ-quang-Nghinh nay phải biệt xứ không được vắng lai vào địa hạt thành phố Hanoi, Haiphong. Nam-định và địa hạt tỉnh Bắc-ninh, Hà-đông. Cao-văn-Viên trong hạn 5 năm và Đỗ-quang-Nghinh trong hạn 3 năm.

NHÀ ĐỂ CẨN THẬN

51, Phố Hà-Hồi, Hanoi

AU CINÉMA TONKINOIS

12, rue des Éventails, Hanoi

Chương-trình

Từ ngày thứ ba 21 đến thứ năm 23 Juillet 1925

DOUGLAS FAIRBANKS

Là người Hoa-kỳ làm trò rất vui

trong trò: « UN CHARMEUR »

Là một tấn hài kịch rất thần tình, rất vui

Chia làm bốn hồi

Cái nạn hàng ngày. — Ngày 19 vừa rồi, hồi 9 giờ, có một người lính tập đi xe đạp qua bờ hồ Hoàn-kiếm chỗ xe điện tránh nhau đụng phải Ng-v-Khai, 40 tuổi, làm thợ nề, quán ở Cầu-xuyên, phủ Thường-tín (Hà-đông) gãy cẳng phải, không vào nhà thương. Sở cảm đã cho xét lối tại đâu.

Sáng 20, hồi 10 giờ, có hai cái xe bò của Bát-thị-Thanh và Cự-tập với một cái xe điện B. T. H số 18 đi ở bãng Bạc đụng phải nhau. May không việc gì đến người.

Bắt tin. — Hoàng-hoa-Khánh, ở Thái-hà ấp, bị thưa là bịt tin một món tiền 6) đồng của Nguyễn-văn-Chấp ở Lương xá (bộ Lạc), Hanoi, nên đã bị bắt giam xét.

Lừa xe đạp. — Ng-nho-Minh ở làng Bạ-mô bị thưa là lừa cắn Ng.-công-Khang, 41, phố Cảm-nam một cái xe đạp, nên đã bị bắt giam xét.

Đánh người. — An-quang-Bát, *chauffeur* tập sự, bị thưa là đánh Lê-văn-Vinh, 55, phố Coanceau me, nên đã bị bắt giam xét.

---

số 239

THÚY-HỦ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Thạch-tú lại quẩy gánh cải, theo con đường lớn đi trước. Đi đến một xóm ở phía trước mặt kia, chỗ ấy có đủ tiệm-điếm và nhục-điếm.

Thạch-tú đỗ gánh cải ở trước cửa một cái tửu-điếm để nghỉ, trông thấy nhà nào cũng cắm sẵn các đồ khí-giới tại ngoài cửa, kẻ qua người lại, ai nấy đều đeo một miếng vải vàng tròn ở phía trước ngực và sau lưng, có viết một chữ « *Chúc* » lớn.

Thạch-tú thấy vậy, lấy làm một lạ, cụ già, cái chào mà hỏi rằng:

— Thưa cụ! Tôi xin hỏi cụ một câu: ở đây sao lại có cái tục nhà nào cũng cắm đồ khí-giới tại ngoài cửa như thế kia.

Ông cụ già nói:

— Người từ đâu đến đây? Thế ra không biết chuyện gì cả à! Muốn rõ thì mau mau chạy đi!

Thạch-tú nói:

— Tôi là một người phương buôn ở *Sơn-đông*, vì lâu mất tiền vốn, cho nên không dám trở về xứ-sở. Hôm nay nhân gánh cải đến đây bán, không biết ở đây lại có cái tục lạ-lùng như thế này.

Ông cụ già nói:

— Người nên mau mau chạy trốn, kẻo ở đây sắp sửa đánh nhau to!

Thạch-tú nói:

— Một nơi thôn-trang tốt đẹp như thế này, tại sao lại gây ra cuộc tranh-dẫn?

Ông cụ già nói:

— Nếu thật nhà người không biết chuyện, ta sẽ nói cho mà nghe: Đây nguyên gọi *Chúc-gia-trang*, Ông nhà làm nhà ở trên đất kia, tên gọi *Chúc-triều-phụng*. Ngày nay bỗng có hơn hảo-hán ở *Lương-sơn-bạc* kéo đến đóng lại, định gây cuộc tranh-đấu, nhưng chúng còn sợ trong làng tới đó ứng lối quanh co, chưa dám tiến vào. Hiện nay *Chúc-gia-trang* đã hạ lệnh cho nhà nào cũng phải sắp người đề phòng bị sẵn, khi nào gọi đến thì tức-khắc ra tiếp-ứng.

Thạch-tú nói:

— Trong làng cụ đây cả thảy độ bao nhiêu nhà?

Ông cụ già nói:

— Trong *Chúc-gia thôn* này cả thảy độ hai vạn nhà, hai phía đông, tây lại còn có hai làng nữa để tiếp ứng. Phía đông có *Phác-thiên-điêu*. *Lý ứng* và phía tây có *Hồ thái-công*. *Hồ thái-công* lại sinh được một người con gái tên gọi *Hồ-tam-nương*, biệt-hiệu là *Nhất-trượng-thanh*, võ-nghệ rất giỏi.

Thạch-tú nói:

— Nếu vậy cần gì còn sợ đông *Lương-sơn-bạc*?

Ông cụ già nói:

— Phải! Bắt làng ta đây, hễ ai mới đến mà không thuộc đường lối thì làm thế nào cũng bị bắt.

Thạch-tú nói:

— Thưa cụ! Tại sao người mới đến lại bị bắt bị bắt?

Ông cụ già nói:

— Đường lối trong làng đây người xưa đã có câu rằng « *Hiểm thay Chúc-gia-trang, thật là Bàn-đà-lộ. Lúc vào rất dễ dàng, nhưng ra được cũng khó!* »

Thạch-tú nghe xong, liền khóc ồ lên, rồi cái đầu sụp lạy, nói với ông cụ già rằng:

— Tôi là một người lưu-lạc, lâu mất tiền vốn, không dám về làng, nay nhân bán cái qua đây, lỡ khi gặp chúng đánh nhau biết chạy làm sao cho thoát. Xin cụ đã lòng thương mà trỏ đường lối cho ra thì tôi tình-nguyện biếu gánh cải này để ơn cụ.

Ông cụ già nói:

— Khi nào ta lại lấy không gánh cải của nhà người, để ta mua giúp cho. Nhà-ngươi hãy vào đây mà ăn cơm uống rượu đã!

Thạch-tú cảm-tạ, lại quẩy gánh cải lẻo đẻo đi theo ông cụ già. Khi vào đến nhà, ông cụ già rót hai chén rượu và đem một bát chảo bột đưa mời *Thạch-tú*.

Thạch-tú ăn xong, sụp lạy hai lạy rồi nói:

— Xin cụ làm ơn trỏ đường cho tôi ra.

Ông cụ già nói:

— Nhà-ngươi cứ đi thẳng vào trong làng, trông thấy có cây hạnh-đương thì hãy giở sẽ rẽ. Lối đi rộng hợp mực lòng, hễ có cây hạnh-đương, tức là sinh-lộ; nếu không thì toàn là những tử-lộ cả. Người nào đã đi lầm đường thì sức quanh quẩn mãi không thể nào ra được. Lại còn một sự nguy-hiểm nữa là trong những con đường tử-lộ kia có cắm chông và rào gai ở khắp mặt đất, lỡ chân đi vào sẽ bị thương, khó mà thoát được.

Thạch-tú lại lạy tạ, lại hỏi rằng:

— Dám hỏi cụ về họ gì?

Ông cụ già nói:

— Người làng đây phần nhiều họ *Chúc*, chỉ có tôi là họ *Chung-ly*, nguyên vẫn ở đây đã lâu.

Thạch-tú nói:

— Cụ lại cho tôi ăn cơm uống rượu, sau này được gặp, chẳng dám quên ơn.

Nói chưa dứt lời thì bỗng nghe một người có tiếng người ở đâu nói rằng:

— Đã bắt được một tên do-thám của quân giặc.

Thạch-tú giật mình kinh sợ, theo ông cụ già chạy ra đứng xem thì thấy hơn mười tên quân đã trói một người lại qua trước cửa. *Thạch-tú* nhìn xem ai thì thấy là *Dương-lâm*, mình trần trùng-trục, bị trói giật cánh khuỷu.

Thạch-tú trông thấy, trong lòng luống những ngậm-ngùi, lại giả-vờ hỏi ông cụ già rằng:

— Cái người bị bắt kia là thế nào? Tại sao lại trói người ta như thế?

Ông cụ già nói:

— Nhà-ngươi không hề nghe thấy người ta nói chuyện hắn là thám-tử của bọn *Tống-giang* đó chăng!

Thạch-tú lại hỏi rằng:

— Làm thế nào mà bắt được thế?

Ông cụ già nói:

— Hắn cũng táo gan thật! Dám một mình đến do-thám chỗ này! Hắn giả dạng làm ông pháp-sư trừ ma, lên vào trong làng, nhưng không thuộc lối, lại cứ chọn con đường lớn mà đi. Những chỗ có cây hạnh-đương không biết rẽ vào, thành ra đi lâm phải con đường tử-lộ. Chẳng thấy hắn đi quanh quẩn như thế, bảo với trang-chủ, trang-chủ cho người đi bắt. Trong khi bị bắt, hắn lại rất lưới dao mổ bụng ra mà đâm trúng bốn năm người bị thương, chỉ vì hắn có một mình, không địch nổi với nhiều người được, đành phải chịu trói. Có người nhận biết hắn xưa nay chính là đảng giặc, tên gọi *Cần-bảo tử Dương-lâm*.

Nói chưa dứt lời thì bỗng nghe một người lại có tiếng ồn-ào quát to lên rằng:

— Đệ tam quan-nhân đi tuần qua đây!

Thạch-tú đứng trong khe cửa đem ra tai tai, lấy đó mà kể mười người giáo, kế dẫn bốn năm người cỡi ngựa, người nào cũng có cắp sắn cung tên. Lại kế dẫn một toán bộ-binh, cả một chàng thiếu-niên cưỡi con ngựa bạch-tuyết đi giữa. Chàng thiếu-niên ấy mình mặc áo giáp, lưng đeo cung tên, tay cầm một ngọn giáo bạc.

Thạch-tú đã nhận biết được hắn, nhưng cũng giả cách hỏi ông cụ già rằng:

— Ở đây có gì mà đề lắm thế?

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
ĐỒNG VÀNG
Bảy nhẹ-bao.
Tỉ chính-xác
Mặt đồ kim-
cương
BẢO HÀNH 30 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
32, Phố Paul Bert. — HANOI

Sở Dẫn-thủy nhập-điền

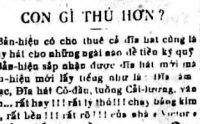
Tỉnh Phú yên ở Tuy hòa (Annam)

Hiện nay sở Dẫn-thủy nhập-điền mộ thợ nề biết xây đá mó e-lông (moellons) với hồ xy-măng (ciment) để xây đê-hàn (barrage) tại Đồng-cam.

Ai muốn làm thì phải đến trình diện tại sở Dẫn-thủy nhập điền ở Đồng-cam hay là ở Tuy hòa.

Muốn hỏi điều gì thì cứ đến báo-quán mà hỏi.

Quan chánh Bác-vật thủ-hiến
tòa Dẫn-thủy nhập-điền

CON GÌ THÚ HƠN ?

Bản-hiệu có cho thuê cả đĩa hát cùng là máy hát cho những ngài nào để tiền ký quỹ Bản-hiệu sẵn nhận được đĩa hát mới mà Bản-hiệu mới lấy tiếng như là : đờn ám nhạc, Đứa hát Cô-đầu, tuồng Cải-lương, vân vân... rất hay !!! rất ly thú !!! chạy bằng kim sắt, rất bền !!! rất rõ !!! của nhà « Victor » có tiếng nhất Hoa-kỳ

CHANSIN & Cie HANOI

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BAO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Uroformine

Giá 1 $ 80 một hộp

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi mây, các bệnh ho, đau màng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn-thận lắm mới được. Thực thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xã này, nguy-hiểm lắm thay, vì mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mà làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal

0 $ 95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phải yếu, không chịu được thời tiết ẩm nhẩm, và giá lạnh, chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền lẻ 0 $ 90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho.

Bởi nhờ khô ráo mau nên XÀ-BONG CADUM dùng ít hao, vì dùng cho mòn còn chúc xíu củng còn dùng đặng.

Án cắp đồ đạc — Phạm-khiêm-Chân, rai ru-li. ở phố hàng Bông, can việc ăn cắp các đồ đạc của Ng-nhan-Hiên, giá đáng 24 đồng, nên đã bị bắt giam xét.

Ốm giữa đường. — Hồi 8 giờ 35 ngày 19 Juillet, linh cảnh sát thấy một người ốm nằm ở đường phố Duvigneau, xem trong mình có mang một quyển sổ linh tên là Vũ-v-Thân, quán làng Phúc-lâm (Hộ-bát) Hanoi, lập tức đưa vào nhà thương, khi đi giữa đường thì người ấy đã tắt nghỉ, nên đã cho mang vào nhà xác.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Quan Thống-sứ cám ơn thành-phố Haiphong. — Nhân mới rồi quan Đốc-lý Haiphong có thay mặt thành phố chúc mừng quan Thống-sứ về dịp ngài được thưởng Bảo-đẩu hội tinh thì nay ngài có viết giấy phúc đáp cám ơn cả thành-phố là nói ngài đã giữ thái-hiền trong ít lâu. Ngài lại nói rằng cái ân thưởng mà ngài được ngày nay cũng bởi cái chức-vụ của ngài ở thành-phố Haiphong một phần.

Trẻ con lạc. — Ng-thị-Túc, 20 tr đi, nhà ở phố Belgique, trình sở Cẩm rằng sáng ngày 19 juillet lại mất đứa cháu gái tên là Tước lên tám tuổi.

Đánh rơi vi. — Ng-bá-Huyện, 19 tuổi, làm nghề kéo xe nhà ở Hàng-kênh, đánh rơi một chiếc vi da đựng 0 $ 52, một cái bình thuế thân và một cái tẻ sưu.

Trần-v-Lợi, 20 tuổi, làm nghề kéo xe, trình mất vi đựng 0 $ 40 và cái bình thuế thân năm nay số 566.

Giải ra ngoại châu. — Ngày hôm qua sở Cẩm bắt được 11 tên ăn mày đi các phố đã đưa về sở Cẩm để giải ra ngoại châu.

Ốm đường. — Nguyễn-văn-Tọa, 22 tuổi, làm nghề thợ cạo, ở ngoài Cầm phá mới về, thấy ốm nằm ở phố Landlot vào hồi 16 giờ ngày 19 Juillet thì người ta đã cho đưa vào nhà thương để điều trị.

HÀ-ĐÔNG

Cướp. — Hồi 10 giờ đêm hôm 16 juillet 1925, có một bọn cướp chừng bốn năm đứa, trèo tường vào nhà bà của đồn-điền Đồng-sông, đốt bông mai sáng chung rồi thảo dóng các chuồng, bò chạy tán-loạn ra cả ngoài sân.

May có mấy người chăn bò thấy động lòi hiệu báo, các nơi cũng nổi hiệu, đem tuần phiên đi bộ cứu, khi sắp tới nơi thì chúng lại trèo tường ra ngoài, tắt bông-mai đi rồi thu-thoát, không lấy mất gì cả.

Q. lai cảo

HẢI-DƯƠNG

Thiếu-niên thư-viện — Tại thành-phố Hải-dương vừa đặt ra một hội gọi là « Thiếu-niên thư-viện » (Bibliothèque de la jeunesse de Hải-dương), mục-đích để :

1· mở ra một thư-viện ;

2· cho các tân cựu học-sinh tỉnh Hải dương kết tình thân ái với nhau ;

3· cho các hội-viên có một nơi luyện tập về đường thể-dục và trí-dục.

PHÚ-THỌ

Ai bắt được ? — Hôm 5 juillet vừa rồi, ông thân sinh tôi và tôi ra ngoài xây chơi, khi đi tàu đến ga Ninh-bình, đánh mất một cái ví da, trong ấy có 4 đồng, hai cái vé đi tàu, và :

1· Một cái thẻ tây-thân (không nhớ số), tên Phan-Duy, quán tại làng Đông-thôn, xã Tràng-thành, tổng Quan-hóe, huyện Yên-thành tỉnh Nghệ-an ;

2· Một cái giấy phép (titre de permission) của quan Đốc học trường Cao-đẳng tiểu-học Vinh cấp cho tên Phan đăng-Tài, học-sinh năm thứ hai trường ấy.

Vậy ông bà nào được, có lòng tốt giao hoàn lại, tôi xin hậu tạ. Xin gởi cho : Phan-đăng-Lưu, Agent des Services Agricoles à Thanh-ba (Phú-thọ), Convoyeur de Hanoi à Yên-bay.

VIỆC KINH-ĐÔ

Lễ chúc hộ Hoàng-thượng tại sáu mươi tám chùa. — Lần nay nhơn vì Hoàng-thượng thánh đế vi hòa, cho nên tất cả 68 cảnh chùa là gần cả chùa tư và chùa công đã xin phép bộ Lễ đăng khai kinh tụng niệm đặng chúc hộ Hoàng-thượng phúc thọ diên trường.

Hễ ai nay các chùa công tư lấy đã được phép ở nẫu ý và đã đến bộ Lễ lãnh nhang đăng trầm trà đặng hành lễ.

Thời tiết. — Được hai tuần nay trời mưa nhiều mà nắng ít đáng lẽ trời làm như vậy thì khí trời có phần mát mẻ, nhưng vẫn cứ nóng nực như xưa, nhơn dân thì xem chừng vì thời tiết mà sinh bệnh tật nhiều, chớ như hòa cố thì xem có bề sanh sắc nhiều lắm.

Chết đắm. — Ngày 13 juillet tại làng N. B. thuộc huyện H. T. có đến ở tới với nhà kia nhân buổi trưa nóng nực xuống bến tắm chỉ có một mình rồi rủi bị chết đuối. Khi đã biết được nó chết rồi lên đồ đó đi báo quan chứ chẳng dám chôn vội. Vậy mà chờ cho quan đến mãi đến ngày 16 mới khám nghiệm xong rồi cho mai táng.

Vì sự khám áo mạng chính là một việc quan-hệ mà tưởng nên chờ trễ nải về việc khám xét và mai táng. Bởi vì cái thây người chết nếu đã quá ba bốn ngày thì phải chương và phát ra hôi thối, hại đến sự vệ-sinh, vậy mà thường thấy lắm khi người ta bắc khám áo mang thì mãi đến ba bốn hôm mới thấy quan đến khám. Như vậy cũng là một sự chẳng hay, tưởng quan trên sẽ lưu ý mà sửa đương thì mới phải vậy.

Phát hỏa. — Ngày 10 Juillet hồi 11 giờ đêm tại nơi sau chợ Bến-nứa phát hỏa cháy mất 13 nóc nhà là bao hại cũng khá nhiều may nhờ có máy với rồng của hai trại tập binh ở Khâm sứ và tòa Thừa-thiên đem đến tưới tắt và những người linh làm hết bổn phận thì mới cứu mau được bằng không đã lan ra các nhà khác rồi. Qua những tháng nồng nực này khi trời khô ráo thì lại hay có hỏa hoạn mà mỗi khi xảy ra cái nạn ấy thì xem chỉ ai có đủ sẵn sàng những vật cứu hỏa. Nghe là lửa tới mới chạy quàng chạy xiên, người giựt cái chăn kẻ vơ chiếc chiếu chẳng hề các vật gì khác nữa, chứ chẳn chiếu ấy nhúng nước đập nhào vô lửa làm cho lửa tắt nhưng nó lại thêm bùng ra mà cháy lan nơi khác, chớ chẳng có vật gì lợi hơn.

Mong rằng quan trên ra lịnh cho những nơi nhiều nhà lá phải phòng bị các vật cứu hỏa như là ống thụt, gàu, cu-liêm v. v. thì thật là rất đỡ cho khi hỏa hoạn lại nên đi xem xét sự nấu thổi cùng cách sắp đặt bếp nước lại nên bắt phải gia tâm đề phòng thì cái nạn ấy sẽ trừ được nhiều, mong lắm thay !

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH-HÓA

Cháy nhà chết người. — Hồi 4 giờ sáng ngày hôm 16 vừa rồi, phát hỏa tại phố Cửa-tiền tại nhà người lý-trưởng Nam phố mà phát ra rồi cháy lấy sang hai cái nhà nữa, toàn nhà tranh cả, thiệt hại cả thảy non hai trăm bạc, nhưng chỉ có nhà thầy lý là thiệt hại nơi hết, vì mấy nhà kia toàn nhà nghèo cả. Phải mất một đứa bé con gái là con thầy lý bị chết cháy, nó mới lên tám tuổi, đêm nằm ngủ với bà cô, khi phát-hỏa thì bỏ nó là thầy lý lại không có nhà, người bà cô thấy cháy thì vội vàng vơ lấy tí quần áo chạy ra bỏ cháu nằm đó, đến lúc nhớ đến cháu thì nó đã nằm trong đống lửa rồi. Tội-nghiệp ! khi quan phủ tới khám đem nó ra thì con bé bị cháy mất cả thịt mặt và thịt tay, trẫy cả xương ra và lòi cả ruột ra, trông thấy thật là thảm hại.

Trà hỏi duyên cớ tại sao mà cháy thì ai cũng đều khai rằng tự-nhiên thấy cháy ai, chứ không rõ nguyên cớ làm sao cả.

HÀ-TĨNH

Về việc cứu hoang ở Hà-tĩnh. — Trong một số trước bản báo đã đăng rằng Mme Hai Đồng-thuận có đem gạo vào Nghệ Tĩnh phát cho những người nghèo, nay lại tiếp được bức thư của hội-đồng cứu hoang ở phủ Đức-thọ gửi cho bà Hai Đồng-thuận như sau này :

Thưa bà,

Hạt tôi năm nay gặp hồi cơ cận, hình cứu một học khắp cả toàn hạt. May nhờ quí bà mở lòng nhân đức nghĩ đến đồng bào khi cùng khổ, cứu cho tỉnh Hà-Tĩnh tôi 170 tạ gạo, chia phần phủ Đức tôi được 30 tạ. Hội đã nhận cấp phát rồi (được mấy người hai bo)

Khi phát chẩn ai nấy vui mừng, như cây trẻo gặp mưa, bệnh nặng gặp thuốc. Dân tôi kết sổ nghìn vành vỗ sau còn nhiều.

Nay bẩm hội tôi thay mặt dân tôi cảm tạ. Và hội tôi muốn tỏ cùng quí bà một lời như sau này :

Hạt tôi địa thích dân bần, thường bị thấy hạn, cơ cận chẳng những một năm nay. Bây giờ hạt tôi đặt ra mở sở học-đồng gọi rằng cứu-hoang hoi để dì hiền khuyến các nhà phú-hữu vật lực trong hạt, trợ cấp ít nhiều, gặp giờ làm bão, để làm cái kho cứu hoang, từ hôm qui bà gởi gạo vào phát cứu lần đến giờ, những nhà hảo-phú trong hạt đều nói : « Qui bà là một bậc nữ-lưu Bắc-kỳ, Nông-Nh, xa khơi, Hồng Lam cách trở, còn có cảm tình như vậy, huống chi mình tai nghe mắt thấy lại ngành mặt làm tránh được ro ráy đây, kẻ ít người nhiều, theo ảnh hưởng bà, giúp cho bản hội gần thành được một cái cơ sở.

Thì thì chẳng những bà cứu dân phủ tôi hồ cơ cận bây giờ, bà lại giúp hội tôi được việc bị hoang về sau nữa.

Bây giờ hội tôi muốn thỵ hiện bà vào trong nội để bẩm đồng tình, không biết bà có bằng lòng cho không.

Hội-trưởng : Hoàng-xuân-Sanh, tự Hàng hưu trí.

Hội-viên : Mai-trọng-Đức, án-sát hưu-trí, Phạm-khắc-Doãn, quang-lộc tự-thiển-khanh hưu-trí, Hoàng-xuân-Hãi, trước-tác hưu-trí, Lê-văn-Nhiên, cử nhân, Ng-Hữu-Lương, hàn lâm-viện điển-tịch, Lê-văn-Huân, giải-nguyên.

QUẢNG-TRỊ

Ngày hội 14 Juillet. — Hội 14 Juillet năm nay có nhiều trò vui hơn mọi năm mà nhứt là cuộc đá bóng thì ở trước đồn linh khố xanh của hội *Association des Fonctionnaires indigènes* và hội *Société des Etudiants de Quảng-trị*.

Chiều hôm 13 lúc 4 giờ rưỡi, khi các quan tụu đông đủ rồi thì hai bên khởi sự tranh đấu rất kịch liệt. Hèm ấy bà con ta được hai hội hiếu cho một cuộc rất vui, vì ở Quảng trị này chưa bao giờ có cuộc đá bóng thì như ngày hôm ấy cả, nên ai ai cũng đều cho là một cuộc vui rất xứng đáng.

Chiều hôm 14 lại được một cuộc vui nữa là cuộc hát Triệt-giang đoạt Á-châu giữa sông. Lúc ấy vào khoảng 6 giờ rưỡi, khi trời mát mẻ, nên ai cũng lấy làm thích chí lắm. Ấy cũng nhờ sức quan Sứ và ý kiến của hội-đồng khánh tiết nên bà con ta năm nay mới được xem nhiều trò vui lắm.

Xuýt nữa đánh nhau. — Tối hôm 13, ngoài chợ Thạch-hãn, lúc còn đương hát hội, thì không biết làm sao mà sanh ra một sự linh tập khố xanh và viên phòng thành gây nhau rồi xuýt nữa đánh nhau cũng đến võ đầu. Vì viên phòng-thành lệ chân kíp chạy phi báo với quan Giám-binh, nên sự mới yên được, nếu không thì đã đánh ra một sự đánh nhau rất đỗ đột rồi.

Hỏa tai. — Sáng hôm 14 Juillet vào khoảng 9 giờ rưỡi, lúc bà con ta còn đương xem hội thì ở dưới Chợ sải phát hỏa tai. Lúc ấy ai cũng còn tâm theo mấy cuộc vui mà tiếng phải tứ tán chạy đi cứu hỏa cả. Hỏa phát tại nhà tên Cần-Tích. Khi hỏa phát thì lại gặp mấy ngọn gió thổng nên cứu chữa không lại, vì thế mà đã cháy hết năm cái. Nguyên do tại làm sao mà hỏa phát chưa rõ.

TOURANE

Hội 14 Juillet. — Năm nay trước ngày lễ mấy hôm, khí trời nồng-nực lắm, nên có lịnh giảm cuộc duyệt binh.

Tuy vậy nhưng đến chính hôm hội, suốt từ sáng đến tối trời im gió mát, rất là dễ chịu ; khiến cho cái quang-cảnh lại thêm hội phần vui vẻ tưng-bừng.

Trong hai hôm 13, 14 juillet có những cuộc vui chơi như sau này :

Ngày thứ hai 13 Juillet

21 giờ : Cuộc rước đèn của linh tập và các làng. Thì các kiểu đèn, các ghe thuyền kết đèn, đội tại trước tòa Đốc-lý. Có 5 giải thưởng : 20 đồng, 18 đồng, 15 đồng, 10 đồng, 5 đồng.

Ngày thứ ba 14 Juillet

8 giờ : Đua xe đạp, khởi hành từ chợ Hàn lên đường Huế, qua đường xe-lửa gần chợ Cồng, quanh về đường Thanh-khê, đường Clémenceau ; hội tại trước tòa Đốc-lý 4 giải thưởng : 12 đồng, 10 đồng, 8 đồng, 6 đồng.

9 giờ : Hai người lớn chạy đua, khởi hành từ ngang nhà gác xe-lửa, đến tòa Đốc-lý. 3 giải thưởng : 8 đồng 6 đồng, 4 đồng.

9 giờ 30 : Cười các trò vật tại trước tòa Đốc-lý ; có leo cột mỡ.

10 giờ 30 : Trong khi chơi vật tại tòa Đốc-lý có mở cuộc tiếp tân.

15 giờ 30 : Đua ghe thuyền tại trước tòa Đốc-lý : Ghe buồm 3 giải thưởng : 10 đồng, 6 đồng, 4 đồng. Thuyền chài 3 giải : 20 đồng, 15 đồng, 10 đồng.

16 giờ 30 : Khanh-thanh sân đánh quần tại nhà xác. Có đánh quần thi.

21 giờ 30 : Mở cuộc đạ-yến và khiêu vũ giữa sân đánh quần nhà xác.

Suốt hai ngày 13, 14 juillet khắp trong thành-phố các nơi công-thự, tư gia đều có treo cờ kết là trang-hoàng. Tối đến đèn sáng rực rỡ trong rất là ngoạn mục. từ sáng sớm cho đến nửa đêm, khách du quan chật phố đầy đường ; ngắm cảnh tượng thật đã ra ngày đại hội.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ ba 21 Juillet 1925

PHONG TRẦN NGHĨA HIỆP

Mất xanh phải bước phong trần,
Hết con bỹ cực đến tuần thái lai.

Tối thứ tư 22 Juillet 1925

GƯƠNG TAY LIỆP

(Hồi thứ I)

Vở chèo cải lương soạn thành ra được hơn 30 điệu hát kể như sau này : Hát lăn thẩn, hát sắp, hát dịp một, hát lững, hát gì vong, hát thẩm, hát cách, hát phạ cạc giọng, hát dịp chờ, hát trống quân, hát lững chèo sa mạc, hát than sử, hát đường trường, hát cầm gió, hát lệch, hát dịp bảy, ca từ đại oán (lối bắc), ca nam thương, ca hành-vân, ca từ đại cảnh, ca kim tiền, ca cổ bản, ca rẽ duyên, ca giao duyên, ngâm tứ tuyệt, kể truyện lối thường, kể truyện lối sầu, vi giọng tình, vi lối thường, kể bông mạc Lần trước diễn được các quý khách khen là tích hay, vì hợp với luân lý thời nay, các ngài ước ao rằng bản hội diễn tiếp luôn hồi thứ 2. Nay các bạn hát luyện tập đã xong, vậy bản-hội định diễn hai hồi thứ 1 vào tối thứ tư, và hồi thứ 2 thì diễn vào tối thứ sáu. Xin các quý-khách giữ chỗ ngồi trước kẻo hết. Cả hai hồi có nhiều bài hát và các điệu hát hay, vậy đúng 8 giờ tối thì khai diễn, các liệt-quý chư tôn đã có lòng chiếu cố đến bản-hội xem, xin lại sớm và đúng giờ cho. Có bán vé trước từ tối thứ ba.

BÁN GỖ :

Lim, gụ, lạp ủ các sắc, ván sàn, giui nhà, than củi và than mỏ.

Có gỗ ở cửa lối đem về.

Bán buôn và bán lẻ.

Hỏi tại hiệu **Nguyễn-đức Mai**

Hanoi : *phố bờ sông, số 4 télé-phone N° 404.*

Hải-phòng : *Phố trường Bách-nghệ, số 20 (rue de l'Arsenal) télé-phone N° 389.*

Ha-đông : *Phố Thường-tín số 1.*

Rượu bổ-đào :

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự nhiên in ra đây, chớ không như có mấy thứ thuốc về những hình lạ, làm trẻ-con tiếc-con về người có trí khôn thì không ai có thể tin được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo sai lầm !!!

Ngày mồng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tôn Nhân-phụng bí mệnh phát rằng :

Chiếu nay đặt được những vần THÔNG, qui chữ vần một thứ rượu bổ để dùng ngày đương yến. Rượu, đương mùa gió thường, trước hạp phải thì phải cho quí được phòng chế-dùng để đi thanh-nghị.

Châm chỉ.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! Giá bán rất rẻ : 2 $ 25 một chai lớn ; tứ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tây theo nhiều ít.

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lẹ mắt thiên-hạ và trỏ-chỉ cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Bởi vậy, giá bán lại đắt quá, mà vì-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54 Phố Tràng-tiền 54,
HANOI

Bán nhơn dây (hoặc ở hàng thư có bán nhơn)

CHUYỆN GIẢI TRÍ

TẬP THỨ 7

ĐÃ RA,

có thêm trang và thêm vẽ

GRANDS MAGASINS REUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

TẠI GIAN BÁN CÁC ĐỒ DÙNG TRONG NHÀ

Thứ chai Bouteille isolante RAJIC, vỏ bằng sắt sơn, ampoule bằng thủy tinh bọc bạc, dung được 1 litre. 2 $ 75

Thứ chai Bouteille filtrante poreuse, coi céramique dung được 1 litre : 1 $ 75
2 litres : 2 $ 00
3 litres : 2 $ 50

Cốc ép chanh 1/2 cristal. 0 $ 25

Cối lăn xà cừ. Thùng trong chàng thiếc. Thùng ngoài bằng gỗ. 3 litres, dùng cho 9 người. 15 fr. 50

Thùng đựng nước đá bằng đồng mạ kền có quai, cho 12 c/m 25 fr. 00

Đồ đựng đường và đựng dessert. Vẽ kiểu tối tân. Cả thảy 14 chiếc 25 fr. 00

Đồ chè Xứ Nhật Hình phụng, có điểm phấn 6 fr. 50

Chén cà-phê hình vại Cà đủ ba chiếc 2 $ 60

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

PURGATIF

Thuốc-xổ hiệu LE ROY

Là thuốc của quan thầy ngoại-khoa LE ROY bào luyện chế ra hồi năm 1735.

Từ năm ấy tới bây giờ, thì thuốc hay dùng, càng ngày càng hay biết, danh truyền Kiắp cả thế-gian, nhất là trong mấy xứ nóng nực.

THUỐC XỔ LE ROY dùng uống mà ngừa phòng các bịnh đau trong gan, các chứng rét, thì hiệu-nghiệm lắm.

CON THUỐC VIÊN LE ROY đỏ Khi trong bụng đa bức-rức, ăn uống Không tiêu, trột đa đau bụng, thì uống xổ hay lắm.

Ở Saïgon, tại tiệm thuốc ông **SOLIRÈNE**, bào chế sư hạng nhứt, trữ bán. Không chỗ nào Khác có. Tại PARIS, thì tiệm ở Rue de Seine, số 54

LE ROY

GRAND GARAGE AVIAT

41 à 45, Rue de la Chaux, Hanoi

Trước khi mua xe ô-tô, xin các quí-khách quá bộ đến xem bán-hiệu, quí-khách sẽ thấy nhiều hạng xe thiệt tốt mà giá tiền lại hạ.

Voisin
Delaunay-Belleville
Ballot
Rolland-Pillain
Mathis
Salmson
Amilcar
Motobloc
Berliet
Latil-Loffly

THUỐC DÉPURATIF SENSAL

Thuốc DÉPURATIF SENSAL dùng để trị các bịnh người ta, mà gốt bịnh tiềm, gốc bịnh gio thì nên dùng thuốc nhuận, như bịnh gốc có bịnh phong, thì nó sẽ nhuận bịnh ấy ra ngoài da mà tiêu đi, như có bịnh độc thì nó sẽ giải độc ra, như có bịnh ung thì nó sẽ làm cho tiêu ung, như có bịnh cam thì nó sẽ làm cho tiêu cam, như có bịnh ghẻ thì nó sẽ làm cho tiêu ghẻ, như có bịnh mụn nhọt thì nó sẽ làm cho tiêu mụn nhọt, như có bịnh ghẻ lở thì nó sẽ làm cho tiêu ghẻ lở, như có bịnh mẩn ngứa thì nó sẽ làm cho tiêu mẩn ngứa, như có bịnh nổi mề đay thì nó sẽ làm cho tiêu nổi mề đay, như có bịnh nổi mụn thì nó sẽ làm cho tiêu nổi mụn